

مستطابق

درسمادنده باب عالی جاده سنده
دائرة مخصوصه

محل اداره :

اخطار :

مسلمونه موافق آثار مع المنونيه
قبول اولنور
درج ايديني آثار اعاده اولنور

دين فلسفه ، ادبيات ، حقوق و علوم دن باحث هفته لى رساله در

مؤسسه لى : ابوالعلا زين العابدين - ح . اشرف اديب

درسمادنده نسخه نى ۵۰ پاردر

قبيله دن مقوا بورو ايله كوندريليرسه سنوى
۲۰ غروش فضله آلنير

تاريخ تأسيسى :

۱۰ تموز ۳۲۴

آلتى آيلنى

۲۰

سنه لى

۶۰

درسمادنده

۴۰

۸۰

ولاياتده

۴۷

۸۰

ممالك اجنبيه

ايكنجى جلد

۲۷ جاذى الاخرم ۳۲۷ پنجشنبه ۲ عرز ۲۲۵

عدد : ۴۵

جاسوسلىق ، خفيه لك صفت لعينه نى

ما بعد

بوصنعت مفسد تكارانهك اساس و مبناسى حرام قطعى اولان نيمه
و تجسس خصصا رد يمه سندن عبارتدر . مصلحت عامه به تعلق اوليان
تجسس احوالك « ولا تجسسوا » نص كريمى ايله تحریم بيورلمش
اولدينى معلومدر . نيمه لك حرمت ده قطعى اولوب كباژدن معدود
بولندينى بي اشتباهدر . چونكه مرتكبى حقتده وعيد شديد وارد
اولمشدر . بوايه اتنان علما ايله معصيتك كيره اولمى دلائلنددر . [۱]
نيمه حقتده وعيد شديدى محتوى اولان نصوص شرعيهك
برى « ويل لكل همزة لمزة » نظم جليلدر . معنای شريفى : همز
ولمزي اعنياد ايدن هر شخص فاجره عذاب اليم ، هلاك عظيم لاحق
اوله جقدر . « همز » فى الاصل هزم كى كسر ايتك ، « لمز » طعن
ايله مك معناسهدر . « ولا تلزوا انفسكم » قول كريمده بومعنايه تجمولدر .
يعنى اى مؤمنلر ! يكدىكر كزه بغير حق طعن و تشنيع ايتيكز اخوان
ديندن « انفس » ايله تعبير بيورلمشدر . چونكه بوتون مؤمنلر نفس
واحد حكمندهدر . ياخود طعن و ذمه باعث اوله جق افعال و احوال دن
مجانبت ايدكز . زيرا بويله شيلرى ارتكاب ايدن كيمسه كندى نفسنه
طعن ايتمش كى اولور .

« همز ولمز » بر آيمك و يا قومك ناموس و اعتبارنى قيرمق ، غيبت
و نيمه ، افك و افترا ايله بر كيمسه حقتده تجاوزات لسانيهده بولمق
معناسنده شايع اولمشلردر . بوراده « هماز مشاء بنيم » نظم كريمى
دلائيله « همزه » حال غيابنده بر كيمسهك عيب و قصورى ياد ايدن

[۱] مقاله سالفهده ذكر اولندينى اوزره بر حديث شريفده تمام بدنام
حقتده تلعين نهوى ورود يده نيمه لك كباژدن اولسنى انبانه دليل كافى عد اولونه بيلير .

« لمزه » ده مرهانكى ناشروع بر متصدله ناملتده بولونان شخص ايله
تفسير اولنور . « نيمه » لغت عربيده بر شخصك آخره تعلق ايدن
ناسزا كلامنى متكلم فيه نقل ايتكه دينير . فقط . (احياء الموم) ده بيان
اولندينى اوزره عرف شرعه على الاطلاق هتك ستر و افشاي سردن
عبارت اولوب بوجه آتى تعريف اوونور .

نيمه = كشفى مكروه و باعث تاثر اولان بر قول و يا فلى — ولو
رمز ايما صورتيله — كشف و اظهار ايتكدر . كرك تقرير ، كرك تحرير
ايله اولسون ، اخبار اولونان قول و يا فليده كرك عيب و نقيصه قيلندن
اولسون ، كرك اولماسون . اكر نقايص جله سندن معدود اولورسه
غيبت ايله نيمه اجتماع ايدرك معصيت واقعه تضاعف ايتمش اولور .
افشاي سرك جوازي برحق مشروعتك محافظه نى متصدله اولق
صورتنه منحصردر . و الاحرام قطعيدر . مثلاً بر كيمسهك مال غيرى
كيزليكنى كورن ذات مشهودلهك حفى احياء ايجون ايفاي شهادت
ايد بيلير . فقط . كندى مالى اخفا ايلديكى كورلدكه اخبار ايدلمى
حرام اولان نيمهده داخ ر .

(كتاب الزواجرده) امام نووى عليه الرحمه حضرتلردن نقل
اولندينى اوزره ازاله فساد كى بر مصلحت عظيمه اقتضا ايتديكى
تقديرده نيمه دن حرمت زائل اولور . بناءً عليه بر كيمسهك نفس و ماله
ياخود اولاد و عياله تعرض وقوع بوله جنى و يادوات و مملكت حنده
برفساد ايقاق ايديله جكى حس اولندقدده علاقه دار اولانلره اخبار ايتك
لازمكلىر . احوالده — بالاده اشرف اولندينى اوزره — تجسسك
حرمت ده زائل اوله جقتدن تحقيقات لازمه اجراسيله تأمين سلامت
واجب اوله جنى امر آشكاردر .

ارتكاب نيمه بعضاً مجرد ياوه كولق ، فضول كلامه انهماك

سائقه سیله اولور سده علی الاکثر محکی عنه ایصال مضرت ، محکی لیه محبت و صداقت ابراز یله اجتلاب منفعت اغراض فاسده سندن نشأت ایتمکددر .

سعایت تعبیر اولونل قسم اشعی دائماً بوطاقم اغراض فاسدهیه مستند اوله جغندن بومسک خائنانهک سبالکاری ساعی بالفساد عد اولورلر . ساعی بالفساد اولانلر ایسه استعید بالله « انما جزاء الذین یحاربون الله ورسوله ویسعون فی الارض فساداً ان یقتلوا ویصلبوا او تقطع ایدیهم . . الخ » آیت جلیله سی موجبجه جزای دنیوی یه ، جنایتلری درجه سنه کوره قتل و صلب و نفی کی عتوبات الیهیه مستحق بولونورلر .

دور حمیدیه ژورنال جلیغی التزام ایدنلر محضا بوفکر فاسد ایله عامل اولدقلریچون ویردکلی ژورنالره عقل و خیاله کلین احتمالر ، خائن سوندورهک افترالر درج ایدرلردی . تاکه بوساییده آرزو ایتدکلی تأثیرات مفسد تکارانه یی کورسونلر و احتراصات بهیمیه لینه قاوو و شرق قریر العین اولسونلر . فصل که کوردیلرده . اولدیلرده فقط نص سالف الذ کفر قنی یه ، صداق اولارق عاقبة لامر « علی الاکثر » جزای لایق لریخده بولدیلر .

ینه (احیاء العلوم) ده توصیه بیورلدیغی وجهله کندیسندن نیمه و سعایت واقع اولان ذات اوزرینه شرعاً و عقلاً الی وظیفه ترتب ایتمکددر . (۱) تمام فاسق و مردود الشهاده اولمسنه منی کلامی رد (۲) کندیسنی تکراردن نهی و زجر (۳) نزد باریده مبعوض اولمندن طولای شخصندن تنفر (۴) کندیسنه اسناد وقوع و اولان شخص غایبه سوء ظندن اجتناب (۵) تحقیق کیفیت ایچون تجسس و استطلاع ترک (۶) اسناد واقعی آخره حکایه ایله فعل مذکوره اشتراکدن حذر ایتک . بو وظائف جهله سی دلائل معتبریه مستددر . اسلاف دین ، ائمه مسلمین حضراتی بویولده حرکت ایدرلر ، بووصایای حکایانه یه رعایتده بولونورلردی .

فصل که خلفای کرامدن عمر بن عبدالعزیز . حضرتلری — کندیسنه بویله بر اخباره تصدی ایدن شخصه ، شویله مقابله بیورمشلردی . ایسترسهک تدقیق کیفیت ایده لم اگر سوزنده کاذب چیتمارسهک « ان جاءکم فاسق نبأ فبینهوا ان تصدیقوا قوماً بجهالة » آیت جلیله سنه ماصدق اولورسوک ، اگر صدقک تبین ایدرسه « هما زمشاء بنیم » نظم کریمده مذکور اوصاف قبیحه یی آلیرسک ، ایسترسهک حقکده عفو و اغماض ایله معامله ایلیم . [۱] حرینف نادم اوله رق یا امیر المؤمنین عفو بیورک بردها بویله تهدکلی ایشه جرأت ایتیم دیدی

کذلک بر شخص حکمادن بر ذاتی زیارتله اخوانندن بری حقنده غمازلقی ایلدکه شویله جواب ویرمش ایدی . « بوحرکتکله سن اوچ

[۱] مشارالیهک بو مقابله دیندارانه لری امام علی اندله حضرتلرینک نه بویله بر غمازه خطاباً شرفوارد اولان « یا هذا نحن نسأل عما قلت فان کنت صادقاً فقلناک وان کنت کاذباً عاقبتک وان شئت ان نقیاک اقلناک » کلام کریملرندن مقتبس اولسه کرکدر .

جرم و جنایت بردن ایشلک ، سودیکم بر ذاتی نظرمدن دوشوردک . فارغ اولان قلبه اندیشه ویردک ، شمدی یا قدر این طانیدیم نفسکی تهمتلی ایتدک . »

برکون خلفای امویه دن سلیمان خلیفه تابعین کرامدن امام زهری (رح) حاضر بواندقلری حلاله حضورینه داخل اولان بر ذاتی علینده بر سوز صرف ایتمش اولمسیله معاتبه ایدیوردی . اونک انکارده بولمسنه بناء خلیفه « بکا اخبار ایدن کیمسه صادق و موثوق الکلم بر ذاتدر » دیدی . امام مشار الیه خیر ! تمام اولان کیمسه یه صادقدر . کلامی موثوقدر دینه من چونکه نص قطعی ایله فسق متبیددر . بیوردیلر ، بونک اوزرینه اودات عفو اولوندی .

حسن بصری حضرتلرینک « من نم الیک نم علیک » [۱] کلام شریفلری ده بویوک بر درس حکمتدر . تمام اولان شخصندن تنفر ایله اونک کلامنه ، صداقته اعتماد ایدلماک مقتضای کیاست اولسنی اشعار ایدیور . بو اشعارک عین اصابت اولمسنده اشتباه اولماسون چونکه — بلاده ایما اولندیغی وجهله — شخص تمام کذب و غیبت غدر و خیانت ، نفاق و حسد . کین و عنادرت ، انساد بین الناس کی خصال ذمیمه یی جامع اولدقدن باشقه جناب حنک وصافی امر و فرمان بیوردیغی اسباب الفت و اجتماعک قطع و ازاله سنه ساعی اولمکددر . بناء علی ذلک استعید بالله « ویقطعون ما امرالله به ان یوصل ویفسدون فی الارض اوانک هم الخاسرون » نظم جلیلی موجبجه تمامک بوتون مساعیسی خیران عظیم ایله نتیجه لیک امر ضروریدر . بوندن طولای مسک باطنی ترک ایتک ایسته سده موفق اوله ماز . بوکون سکا ژورنال ویریورسه اقتضای حاله کوره حرکتله یارینده سنی ژورنال ایتمکه چالیشه جنی اصلاشه کورتورمز .

سعایت ایضاح اولدیغی اوزره نیمه انواعک اغاظ و اقبحیدر که حکمدار ایله سائر ارباب نفوذ ایصال ایدیان تمام بونام ایله یا اولونور . فصل که بعض حکمادیمشدر . « ساعیدن اتقا ایدک ، اونلری حیتدن عاری بیلک چونکه اولیه بر شخص کلامنده صادق اولسده صدقده ائیم عدا و لنور . زیرا کشف عورت و هتک حرمتدن خالی دکدر . » علمادن بر ذاتک یاننده تمام وساعیلردن بحث اولندقد شویله دیمشدر : « بر صنعتده که فتنه انکیزلکی حسبله طوغرو سویله مک بیله حرام و مذمومدر . سالکارینک شناعتنی تصویر فصل قابل اولور . فقط بودرجه قبیح و شناعتی آشکار بولونان برصنعتی ترویج ، ساعی بالفساد اولان ژورنالچی یی تلطیف ایدن شخص نامرد شناعته قات قات اونک فوقنده اوله جنی وارسته اشتباهدر . »

مصعب بن الزبیر رحمه الله امارتی هنکامنده بوصنت اربابندن بر آلچنی حضورندن طرد و اخراج ایلدیکي اثناده شویله دیمشیدی : « بزبول سعایتی سعایتدن اشد و اشنع بیلیر چونکه سعایت دلالت ،

[۱] سکا قارشی ارتکاب نیمه ایدن کیمسه سنک علینده ده آخر کیمسه یه ناملق ایدر .

قبول ایسه اجازتدر. بر فالغه سوق ودالات ایدن ساعی اوکاراضی اولوب اجرا ایدن قدر همین وظالم صایلماز. »

مع مافیه بویله برخائیک سوزینی قوی و اجازت یک بویوک حقتدر. الی عادی بر شینه دائر شهادت وقوعنده شاهدک عدل وامانت صاحبی اولوب، اولمادیغنی تبیین ایتدیرمک ایچون تدقیق و تزکیه لزوم کورور. لورکن فساداحوال، هلاک اقوام ورجالی ایجاب ایدن کلام غمازی علی العمیا قبول و انفاذ ایتک عقل و حکمت موافق دوشرمی؟ تابین کر ایدن محمد بن کعب رحمه الله حضرتلرینه انسانک قدرینی تنزیل، وقار و حیثیتی پایمال ایدن خصال ردینه نهکی شیردر دینه صور دقلرنده بروج آتی جواب ویرمشدی:

اوج شیدن حذر ایتمین کیمسه تدنی و انحطاطه میالدر. سلطان اعظم اولسده عاقبتی سقوطله نتیجه نیر.

نیک و بدی عدم تمیز ایله بر طاقم وعدلرده بولمق، شونک بونک اغراضه مستند سوزلرینه قالمق، محافظه اسراردن عاجز اولمق بو خصال ثلثه نیک ادا و قار و اعتلایه منفی تفرعاتی بی نهایتدر.

مناسرتلی اسماعیل حق

«افعال الهیه عین حکمتدر لکن حکمتله تعلیل ایدیله من»

جناب حنک هر فعل و تجلیسی بر چوق حکم خفیه بی محتویدر. هیچ بر فعلی ذاته راجع بر غرضدن منبعث، هیچ بر تجلیسی ولو حکمت اولسون بر شیهه معال دکلدر. یعنی افعال الهیه مخلوقات ایچون فوائد مرتبه بی جامعدر. لکن ذات الوهیه عائد بر علت غائییه مستند اولمادیغنی کی مخلوقاته راجع اولان مصالح مرتبه ییده مبتنی دکلدر. تجلیات فعلیه ربانیه یک چوق حکم و مصالحی متضمندر. اما حکمتدن انبعث ایتمه مشدر. مرآت کائناتده مشاهده اولان بی حد و حساب شؤنات سبحانیه نیک اقتضای حکمتدن انبعث ایتدیکنی سویله مک شؤنات مذکوریه ای واقضایه تابع و محکوم ایتدیر. «تعالی عن ذلك» بونکچون محققین علما «وما خلقت الجن والانس الا ليعبدون» آیت جلیله سنده کی لامی تعلیلدن صرف ایله معنای حکمتی افهام ایچوندر بیور مشلدر. احوالده بو آیت کریمه انس و جن خلقتک عبادت و معرفت حق غرضنه ایتنا ایتدیکنی دکل بو حکمتی احتوا ایلدیکنی افاده ایتمش اولیور. علم کلام منتسبلرینک معلومی اولدیغنی اوزره اشاعره ایله ماتریدیه ارسنده بو خصوصده اوراق بر اختلاف جریان ایتمشدر. طرفیندن سرد ایدیلن دلایلده تعمیق فکر ایدیلسه کورولور که یکدیگره مخالف کی کورونن بو ایکی فرقه نیک نزاعی نزاع لفظیدر. هر ایکی جهنک مطالعاتی افعال الهیه نیک حکم و مصالح ایله مشحون اولدیغنده اتحاد ایدر هیچ بر طرف شؤنات ربانیه نیک حکمت و مصلحتدن عاری اولدیغنی ادعا ایتدیکی کی هیچ بری حکمت و مصلحت سائته سیله تجلی نمای پروز اولدیغنی ده اثباته چالشماسلدر. افعال الهیه حکمت و مصلحت

کورمه مک عمای بصیرتدن نشأت ایدر. یوقسه دیده ادراک و بصیرتی آجیق اولانلر هر تجلیده بر چوق حکمت و هر حکمتده مخلوقانه راجع بر چوق نعمت شهود ایدرلر «سیروا فی الارض فانظروا» حتی ارباب شهود انسانلرجه محنت و بلا عد ایدیلن تجلیات قهریه بیله بر چوق حکم خفیه بی مشتملدر دیورلر. هر کسجه اکلاشیله بیله جیک صورتده ظاهر اولان بر حکمتی بوکی تجلیاتک موجب ابتلاء و قرب اله اولمسیدر. جمله جه مجرب و مسلمدر که انسانلر گرفتار بلا اولدقلری زمان باب کبریا به توجه و انتجا صورتیه تزکیه نفس ایلر. شؤنات صمدانییه بر غرضله تعلیل ایتک، بر حکمت و وابسته قیامق نظر عقل و نقظه شایان قبول اوله ماز. عقلاً قبول ایدیلمز؛ چونکه او غرض و حکمتله ذات الوهیتک خصمه ند تکمل اولسی لازم کلیر. حالبوکه جناب حق ذات وصفات کائناتده زیاده تکملدن منزهر. نقلاً قبول ایدیلمز؛ زیرا جناب کبریا «غنی عن العالمین» در. غنای حقیقی ایسه هیچ بر فائده ایله مستفید هیچ بر حکمت و مصلحت محکوم اولماق صورتیه اوله بیلیر. بو تقدیرده افواه ناسده دوران ایتدیکی کی مثلاً — جناب حق کائناتی کندینی بیایدیرمک ایچون خلق و ایجاد بیور مشدر — عباره سنده غرض شائبه سی اولدیغندن طوغری اولمادیغنی کی (کندینی بیایدیرمک حکمتنه منی ایجاد بیور مشدر.) عباره سیده فعل خلقتی اقتضای حکمته تابع و محکوم کی کوستر دیکندن طوغری دکلدر. اوت ایجاد مکونات مخلوقات ایچون معرفت جناب یزدان حکمتی مشتمل و محتویدر. لکن اکامتی و محکوم دکلدر. دها واضح عرض ایتک ایچون باشقه بر نقطه دن محاکمه، دیگر بروانی بی بر پارچه طولاشمق اقتضا ایدیور. معلومدر که بر فعلک علت غائییه سی انک سبب وقوعی و بعدا وقوع فائده مرتبه سیدر، یعنی علت غائییه ایقاع فعل ایله اله ایدیلمی فاعلجه متصور اولان فائده در که فاعلی فعله سوق ایدن اودر. فعله سبب اولدیغنی جهته غرض، وقوع فعلی متعاقب حاصل اولدیغنه نظراً فائده تسمیه ایدلمشدر. دیمک علت غائییه، غرض، فائده، جهات نظر اعتباریه متغایردر. هبسی عین معنی و مدلولک مختلف عبارتیدر. بو دقیقه اکلاشیلر قدن صکره تجلیات و اطائب باری حکم و مصالحدن تسبب ایتمش دکل، حکم و مصالح، افعال سبحانیه دن نشأت ایتمشدر؛ دنیرسه حکم و مصالح دیدیکمز منافع عباد. علت غائییه و یا غرض اولندن تبری ایدر. چونکه بر فعله بر حکمت ترتب ایتکله او فعلک او حکمته محکوم و اندن متسبب اولسی لازم کلمز عرض اولدیغنی اوزره غرض و علت غائییه اولمق ایچون ترتبه برابر فعلک باشلیجه سبب وقوعی اولمقده لازم کلیر. برشی فعلک احتوا ایتسی یا خود او شیئک مجرد فعلی تعقیب ایتسی غرض و علت اولماسیچون کفایت ایتمز. ایشه اصل غلط محاکمه بو صورتله اعمال فکر و تدقیق مطالعه ایدیلمه مکدن تولد ایدر. خلقت کائنات حواله فکر ایدنلر موجودیت و قدرت کامله ربانیه بی درک ایدر. ایجاد عوالم بو حکمتی شامل فقط بوندن منبعث و منفعل دکلدر.

متصوفه نیک «لا یخلق شیئاً بشیء و انما یخلق شیئاً عند شیئ» یعنی